

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 9. Carlomannus excommunicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. faventem, in qua Normandum excom-
 A. C. 871. municari jubebat. Ostendit vera hujus
 facti adjuncta ad Papam non fuisse de-
 lata, & subjungit: *Ubi talia deinceps
 tibi exponentur, Decretis tuis hæc verba
 adde: si delata veritate nitantur. Et
 postea: Quod vero ad mandatum tuum
 spectat, quo vis, ut eundem Hincmarum
 cum tribus aliis Episcopis nomine Episco-
 porum omnium in Regno Caroli existen-
 tium Romam ad Concilium mittam; scias,
 non esse mihi potestatem, qua unum Epi-
 scopum ex mea provincia Romam aut alio
 sine Regis licentia mittam, aut ipse ego e
 regno ejus sine ipsius consensu excedam.*

§. IX.

Carlomannus excommunicatur.

Ann. Bert.
870.

Postquam Rex Carolus Remis versatus
 Legatos Papæ dimisisset, venit Lug-
 dunum, unde filius ejus Carlomannus
 relicto patre noctu aufugiens in Belgi-
 cam rediit, & collectis copiis pagos ex-
 pilare, in obsistentes dire sævire, vastare
 Ecclesias cœpit. Quamobrem Episcopi,
 in quarum Diœcesibus grassabatur, cen-
 suras in rebelles pronunciarunt, super-
 estque Epistola Hincmari Remensis in
 hac causa ad Remigium Lugdunensem
 & ejus Suffraganeos data, in qua dicit;
 se ipsum ter ad Carlomannum & facino-
 rum socios verba fecisse, & exhortatum
 fuisse

Opusc. 32. to.
2. p. 353. &
to. 8. Conc.
p. 1575.

fuisse ad resipiscendum, jamque quarto Sæculum IX.
A. C. 871.
misisse, qui seditiosos sui officii commo-
nerent. Tandem declarat, omnes con-
fiscos excommunicatos fore post undeci-
mam Martii anni illius octingentesimi
septuagesimi primi, nempe Dominica
secunda Quadragesimæ, nisi interea vi-
tam emendaverint. Ipsum Carloman-
num non excommunicat, quod ipsum
Parens iudicio Episcoporum provinciæ
Senonensis, in qua Clericus erat, refer-
varet.

At Papa ignarus, quæ in Francia age-
rentur, receptis Legatis, epistolisque
Carlomanni ad Sacram Sedem appellan-
tis, Regi Carolo scripsit in hunc modum:
*Præter alia peccata a te admissa, cum
alterius regnum invasisti, illud quoque
tibi objiciunt, quod ferocissima bellua
crudelior in propria viscera, nempe Car-
lomannum filium tuum, sævias, quem
non solum paterna gratia & beneficiis
privasti, sed e regno tuo ejecisti, atque
ut excommunicaretur præcepisti. Huic
igitur Bona sua & prærogativas red-
de, donec Legati nostri ad te perve-
niant, & quod justum est decernatur.*
Scripsit simul Proceribus, quibus prohi-
bet, arma in Carlomannum arripere, nisi
parerent, excommunicationem, anathe-
ma, & æternam damnationem commi-
natus. Episcopis autem prohibet, eum

Ep. 19.

ep. 30.

ex-

Sæculum IX. excommunicare, donec ipse hujus cau-
 A. C. 871. sæ cognitionem accepisset. Addit;
 ep. 31. Deum rixas inter parentem & filium
 permittere, ut in parente regni alieni
 rapinam puniret. Tres istæ Epistolæ 13.
 Julii anno 871. datæ sunt.

§. X.

Concilium Duziacense.

Conc. Duz.
p. 2. c. 20.

Ann. Bert.
 871.

Conc. Duz.
p. 2. præf.

Hincmarus Laudunensis ab Avunculo
 suo etiam sexto monitus, ut excom-
 municationi, in Carlomanni socios lata,
 sicut alii Episcopi provinciæ Remensis,
 subscriberet, varia obtendens recusavit;
 cujus obstinatione Rex offensus, & me-
 mor eorum, quæ anno superiore acta
 fuissent, in mensem Augustum Conci-
 lium Duziaci haud procul Mosomo in
 Diœcesi Remensi indixit, ubi Hincma-
 rus Laudunensis secundum Canones ju-
 dicaretur. Illum Archiepiscopus Re-
 mensis, sicut & alios Episcopos suæ pro-
 vinciciæ vocavit, data decima quarta Maji
 Epistola, in qua dicebat: *Certiozem te*
facio, quod illi, qui anno superiore ad
me querelas, contra te in Concilio Atti-
niacensi motas, detulerant, instent ite-
rum, ut venoventur; quare invito te, ut
venias ad respondendum bene paratus, &
bonorem Sacerdotii salves. Respondit
 Hincmarus Laudunensis edito amplissi-
 mo commentario, querelis contra Avun-
 culum